વિક્રમ સંવત-૨૦૩૬, શ્રાવણ સુદ-૧૫, મંગળવાર, તા. ૨૬-૮-૧૯૮૦
વચનામૃત-૩૨૧, ૩૨૩, ૩૨૯. પ્રવચન નં. ૧૯

વચનામૃત-૩૨૧. મુદ્દેકી બાત યહાં તો, ભાઈ! બહિન અંદરમેંસે અનુભવમેંસે અસંખ્ય અરબ વર્ષોંકા તો જાતિસ્મરણ (જ્ઞાન) હૈ. વહ કૌન હૈ, સાધારણ પ્રાણી પહચાન સકે ઐસા નહીં હૈ. મુર્દે જૈસા લગે. અસંખ્ય અરબોં વર્ષોંકા જાતિસ્મરણ. નૌ ભવ. અનુભૂતિ, સમ્યગ્દર્શન ઔર આનંદકા સ્વાદ (આયા હૈ), ઉસમેંસે યહ વાણી નિકલી હૈ. કોઈ બાર બોલે હોંગે, ઉસમેંસે લિખા હૈ. ઈસમેં અતિશયોક્તિસે કુછ નહીં કહા હૈ, હાં! આહાહા..!

બહિનકી વાણીમેં યહ આયા, '**પર્યાય પર દૃષ્ટિ રખનેસે ચૈતન્ય પ્રગટ નહીં હોતા.**' આહાહા..! પરપદાર્થ પર દૃષ્ટિ રખનેસે, ત્રિલોકનાથ તીર્થંકરદેવ પર દૃષ્ટિ રખનેસે સમકિત તો નહીં હોતા. ઉનકી વાણી પર લક્ષ્ય રખનેસે ભી સમકિત નહીં હોતા. આહાહા..! ઉનકી વાણી નિમિત્ત ઔર અપનેમેં જ્ઞાન હોનેકી લાયકાતસે જ્ઞાન હુઆ હો, ઉસસે ભી સમકિત નહીં હોતા. આહાહા..! ગજબ બાત, પ્રભુ! અંતરકી દ્રવ્યકી દૃષ્ટિ જો પર્યાય, ઉસ પર્યાય પર દૃષ્ટિ રહનેસે ચૈતન્ય પ્રગટ નહીં હોતા. નિર્મલ પર્યાય પ્રગટ હોતી હો, ઉસ પર ભી દૃષ્ટિ રખનેસે નહીં હોતા. આહાહા..! નિયમસારમેં ૫૦વીં ગાથામેં તો વહાં તક કહા, પ્રભુ! તેરી પર્યાયકો ભી હમ તો પરદ્રવ્ય કહતે હૈં. આહાહા..! ૫૦વીં ગાથા. જગત પ્રાણી કુછ ભી માનો યા કુછ ભી સ્વચ્છંદ કરો, પરંતુ અંતર ભગવાન દ્રવ્ય, ગુણ ઔર પર્યાય યે તીન પર, પર્યાય પર્યાય દૃષ્ટિ દેનેસે ભી સમ્યગ્દર્શન નહીં હોતા. આહાહા..!

'**દ્રવ્યદૃષ્ટિ કરનેસે હી ચૈતન્ય પ્રગટ હોતા હૈ.**' ચૈતન્ય ભગવાન પૂર્ણાનંદકા નાથ, ઉસ પર દૃષ્ટિ કરનેસે સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ. જિસમેં અનંત-અનંત વિભૂતિ ભરી હૈ. જિસમેં અનંત-અનંત સમૃદ્ધિકી સંપદા પડી હૈ. ઐસા ભગવાન આત્મા, '**દ્રવ્યદૃષ્ટિ કરનેસે હી ચૈતન્ય પ્રગટ હોતા હૈ.**' આહાહા..! ભાષા સંક્ષેપમેં હૈ, લેકિન.. આહા..! ઈસમેં માન-અપમાનકા કુછ નહીં હૈ. હમ ઐસા કહે ઔર આપ ઐસા કહતે હો. બાપૂ! પ્રભુ! ઐસા કુછ નહીં હૈ. માર્ગ તો યહ હૈ. હમ વ્યવહારસે કહતે હૈં, પર્યાયસે કહતે હો, આપ હમેં ના કહકર જૂઠા ઠહરાતે હો. બાપૂ! પ્રભુ! આપકો જૂઠા નહીં ઠહરાતે. પ્રભુ! માર્ગ તો યહ હૈ. ભગવંત! માફ કરના, તુજે દૂસરી તરહસે દુઃખ

લગે તો. આહાહા..! દૂસરા ક્યા કહેં?

પદ્મનંદિ આચાર્ય મહારાજ ભી ઐસા બોલે,.. આહાહા..! ઉસમેં ઉતના લિખા હૈ, બ્રહ્મચર્યકા ૨૬વાં અધ્યાય લિખા. લિખનેકે બાદ કહતે હૈં, હે યુવાનોં! શરીરસે બ્રહ્મચર્ય પાલના વહ બ્રહ્મચર્ય નહીં હૈ. કાયાસે વિષય ન લેના વહ કોઈ બ્રહ્મચર્ય નહીં હૈ. આહાહા..! મનસે વિકલ્પ ઉઠતા હૈ કિ મૈં બ્રહ્મચર્યા પાલું. વહ ભી કોઈ બ્રહ્મચર્ય નહીં હૈ. આહાહા..! આચાર્ય મહારાજ પદ્મનંદિ પ્રભુ ઐસા કહતે હૈં,.. આહાહા..! પ્રભુ! દ્રવ્યદૃષ્ટિ... તેરી દૃષ્ટિ શાસ્ત્રમેં જાયે તો ભી વ્યભિચારી હૈ, પ્રભુ! આહાહા..! ગજબ બાત! લોગોંકો કઠિન લગે.

ઉજ્જૈનવાલે આયે થે. એક બાર કહા થા. ઉજ્જૈનવાલે સેઠ નહીં થે? પંડિત. સત્યેન્દ્ર, ઉજ્જૈનકા પંડિત હૈ ન? આયે થે. ઉસે કહા થા, બાપૂ! યહ હૈ, ભાઈ! વીતરાગકે શાસ્ત્ર પર દૃષ્ટિ કરનેસે, પ્રભુ! મુનિ પંચ મહાવ્રતધારી એકાવતારી, કેવલજ્ઞાનકે કેડાયત ઐસા ફરમાતે હૈં, પર ઉપર રાગ કરનેસે તો રાગ હી હોતા હૈ. પરકે આશ્રયસે ધર્મ બિલકુલ હોતા નહીં. આહાહા..! યહ બાત, પ્રભુ! ક્યા કરેં? યહ વીતરાગ સર્વજ્ઞદેવકી બાત, ભાવ, દિગંબરમેં રહ ગયા હૈ. બાકી કોઈ સંપ્રદાયમેં યહ બાત હૈ નહીં. સ્થાનકવાસી ઔર શ્વેતાંબર જૈન નહીં હૈ. વે જૈન નહીં હૈ. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકમેં ટોડરમલ સ્પષ્ટ લિખતે હૈં, સ્થાનકવાસી ઔર શ્વેતાંબર અન્ય મતિ હૈં, જૈન નહીં હૈ. અર..૨..૨..! ક્યોંકિ ઉસમેં યહ વાણી સુનને મિલતી નહીં. ઉસમેં હૈ હી નહીં. આહાહા..!

યહાં કહતે હૈં કિ, '**દ્રવ્યદૃષ્ટિ કરનેસે હી ચૈતન્ય પ્રગટ હોતા હૈ. દ્રવ્યમેં અનંત સામર્થ્ય ભરા હૈ,...**' ઓહો..! પ્રભુ! દ્રવ્યમેં તો અનંત સામર્થ્ય હૈ. કેવલજ્ઞાની પરમાત્માને તો પ્રત્યક્ષ દેખા હૈ. સમ્યગ્દર્શનમેં ભી વહ અચિંત્ય ચમત્કાર અંદરમેં હોતા હૈ. વેદન થોડા, વેદન થોડા હૈ, લેકિન અંતરકી અનંત ચમત્કૃતિ સમ્યગ્દર્શનમેં ભી ચૈતન્યકા ચમત્કાર ભાસમેં આતા હૈ. આહાહા..! ઐસી બાત હૈ, પાટનીજી! અરે..! પ્રભુ! કિતનોંકો દુઃખ લગે કિ હમકો.. બાપૂ! તેરે આત્માકો શાંતિ મિલે. ભગવાન હોઓ, યહાં તો સબ પ્રભુ બન જાઓ. માર્ગ દૂસરા હૈ. આહાહા..! બાકી તો સબ ભગવાન હો જાઓ. પરંતુ ઈસ રાસ્તે ભગવાન હોંગે, દૂસરે રાસ્તેસે નહીં હોંગે. આહાહા..!

યહાં કહતે હૈં કિ '**દ્રવ્યમેં અનંત સામર્થ્ય ભરા હૈ,...**' દ્રવ્ય યાની ભગવાન આત્મા. ત્રિકાલી સનાતન સત્ય, ત્રિકાલી અનાદિઅનંત સત્ ઐસા પ્રભુ, ઉસમેં તો અનંત સામર્થ્ય ભરા હૈ. આહાહા..! '**ઉસ દ્રવ્ય પર દૃષ્ટિ લગાઓ.**' બહુત સંક્ષેપમેં કહા બહિનને. દ્રવ્ય પર દૃષ્ટિ લાગ દો. બાકી સબ બાતેં હૈં, કુછ ભી હો. આહાહા..! ૧૩વીં ગાથામેં તો વહાં તક કહા કિ નય, નિક્ષેપ, પ્રમાણસે આત્માકા વિચાર કરના.

પરંતુ વહ ભી અભૂતાર્થ હૈ. આહાહા..! ૧૩વીં ગાથામેં કહા હૈ. સમયસાર. સમયસાર 'ગ્રંથાધિરાજ તારામાં ભાવો બ્રહ્માંડના ભર્યા.' 'ગ્રંથાધિરાજ તારામાં ભાવો બ્રહ્માંડના ભર્યા'. એક-એક પદમેં, એક-એક ગાથામે. યહાં તો બહિન સ્વયં અનુભવસે કહતે હૈં. આહાહા..! '**દ્રવ્ય પર દૃષ્ટિ લગાઓ.**'

'**નિગોદસે લેકર સિદ્ધ તકકી કોઈ ભી પર્યાય શુદ્ધ દૃષ્ટિકા વિષય નહીં હૈ.**' આહાહા.! સિદ્ધ ભી સમ્યગ્દર્શનકા વિષય નહીં. આહાહા..! કઠિન લગે, લોગોંકો એકાંત લગે, ક્યા કરેં? ભગવાનકા વિરહ હુઆ, પ્રભુ વહાં રહ ગયે. સીમંધર ભગવાન તો મહાવિદેહમેં રહ ગયે. આહાહા..! ઉનકા વિરહ હુઆ. પીછે યહ બાત રહ ગયી. લોગોંકો યહ અતિશયોક્તિકા એકાંત હૈ ઐસા લગતા હૈ. પ્રભુ! ઐસા નહીં હૈ. પ્રભુ! વસ્તુકા સ્વરૂપ ઐસા હૈ. તીન લોકકે નાથ સીમંધર ભગવાન વહાં કહતે હૈં. પ્રભુ! આહાહા..! બહિનકો તો ધ્યાનમેં આંખ ખૂલનેકે બાદ કોઈ બાર ઐસા લગતા હૈ, મૈં ભરતમેં હૂં કિ મહાવિદેહમેં હૂં, ભૂલ જાતે હૈં. કૌન માને? આહાહા..! ઐસે દેખો તો મુર્દે. ઐસે ખડે રહે. આહાહા..! ભાઈ! શરીરકી સ્થિતિ કોઈ ભી હો, મનકી સ્થિતિ કોઈ ભી હો. આહાહા..! વાણીકી સ્થિતિ કોઈ ભી હો, ભગવાન તો મન, વાણી, દેહસે પાર હૈ અંદરમેં. આહાહા..! પર્યાયસે ભી પાર હૈ. મન, વચન, કાયાસે તો પાર હૈ... આહાહા..! પર્યાયસે ભી પાર હૈ. કહા ન?

'**નિગોદસે લેકર સિદ્ધ તકકી કોઈ ભી પર્યાય શુદ્ધ દૃષ્ટિકા વિષય નહીં હૈ.**' શુદ્ધ દૃષ્ટિકા સિદ્ધ ભી વિષય નહીં હૈ. આહાહા..! '**સાધકદશા ભી...**' મોક્ષકા માર્ગ પ્રગટ હુઆ, જ્ઞાયકભાવકા આનંદકા અનુભવ હુઆ ઔર સાધકદશા પ્રગટ હુયી ઔર સાધકસે સિદ્ધ તો અવશ્ય હોનેવાલે હૈં. દૂજ ઉગી હૈ તો પૂર્ણિમા હોગી હૈ. ઐસે અપનેમેં અપના અનુભવ જહાં હુઆ તો અલ્પ કાલમેં કેવલજ્ઞાન તો હોગા હી. પરંતુ યહાં કહતે હૈં કિ '**સાધકદશા ભી શુદ્ધ દૃષ્ટિકે વિષયભૂત મૂલ સ્વભાવમેં નહીં હૈ.**' આહાહા..! જિસ ભાવસે નિશ્ચિત હોતા હૈ કિ મૈં અલ્પ કાલમેં સિદ્ધ હોઉંગા. વહ દશા ભી દૃષ્ટિકા વિષય નહીં. સાધકદશા મોક્ષકા માર્ગ નિશ્ચય, સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન હુઆ, ચારિત્ર હુઆ વહ ભી દૃષ્ટિકા વિષય નહીં. આહાહા..! પ્રભુ! કઠિન લગે, લેકિન રાસ્તા તો તેરે ઘરમેં હૈ ન, નાથ! પ્રભુ! તૂ જિતના બડા હૈ ઉસકી બાત કરતે હૈં. તૂને ચાહે જૈસા માના હો, પરંતુ તેરી મહત્તાકા તો પાર નહીં હૈ. સર્વજ્ઞ ભી..

જે સ્વરૂપ સર્વજ્ઞે દીઠું જ્ઞાનમાં,
કહી શક્યા નહીં તે પણ શ્રી ભગવાન જો,

તેહ સ્વરૂપને અન્ય વાણી તે શું કહે?
અનુભવગોચર માત્ર રહ્યું તે જ્ઞાન જો,
અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે?

સિદ્ધપદ કબ આયેગા? સિદ્ધ દશાકી ઝંખના. આહા..! શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર ગૃહસ્થાશ્રમમેં થે. પુત્ર-પુત્રી થે. હજારોંકા, લાખોંકો જોહરીકા વ્યાપાર થા. પરંતુ અંદરમેંસે નારિયેલમેં જૈસે ગોલા ભિન્ન રહતા હૈ, શ્રીફલ-ગોલા. સૂખા ગોલા જૈસે ભિન્ન રહતા હૈ, વૈસે યે દેહમેં ભિન્ન રહતે હૈં, પ્રભુ! ઐસા આત્મા અંદર ભગવાન પૂર્ણાનંદકી સંપદાસે ભરા પડા (હૈ).

'**साधकदशा भी शुद्ध दृष्टिके विषयभूत मूल स्वभावमें नहीं है.**' યાની ક્યા કહા? મૂલ સ્વભાવ જો ત્રિકાલ હૈ, ઉસમેં સાધકદશા ભી દૃષ્ટિકા વિષય મૂલ સ્વભાવમેં નહીં હૈ. આહાહા..! ઐસા ઉપદેશ. આહા..! '**साधकदशा भी शुद्ध दृष्टिके विषयभूत...**' વિષયભૂત ક્યા? '**मूल स्वभावमें नहीं है.**' ત્રિકાલી સ્વભાવમેં સાધકદશા નહીં હૈ. ત્રિકાલી સ્વભાવ, મૂલ સ્વભાવ ભગવાન સ્વભાવ, ધ્રુવ આનંદ સ્વભાવમેં સાધકદશાકા અભાવ હૈ. ક્યોંકિ સાધકદશા તો પર્યાય હૈ. આહાહા..! વહ સાધકદશા ભી ધ્રુવ પર ઉપર-ઉપર તિરતી હૈ. આહાહા..! જિસકા મૂલ સ્વભાવમેં પ્રવેશ નહીં. ઐસા માર્ગ હૈ, પ્રભુ! કઠિન લગે યા કુછ ભી લગે, દૂસરી બાત આસાન લગે ઔર યહ બાત કઠિન લગે, પરંતુ માર્ગ તો પ્રભુ યહ હૈ. દૂસરા તો કોઈ માર્ગ હૈ નહીં. 'એક હોય ત્રણ કાળમાં પરમાર્થનો પંથ' પરમાર્થકા પંથ તો સિદ્ધદશા પાના, જિસમેં સિદ્ધદશા ભી નહીં હૈ. આહાહા..! સિદ્ધદશા પાનેકો, જિસમેં સિદ્ધદશા ભી નહીં હૈ, ઐસી દ્રવ્યદૃષ્ટિસે સાધકપના પ્રગટ હોતા હૈ ઔર ઉસકે આશ્રયસે સિદ્ધદશા ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહા..! ઐસા માર્ગ હૈ, પ્રભુ! ચાહે જિસ પ્રકારસે બાહરસે બાત કરે, પરંતુ માર્ગ તો યહ હૈ. આહાહા..!

૧૪૨-૧૪૩ ગાથામેં વહાં તક લિયા હૈ, પ્રભુ નયાતિક્રાંત હૈ. વિકલ્પવાલી નય, હાં! વિકલ્પવાલી નયસે નયાતિક્રાંત હૈ. આહા..! જો નય હૈ, વહ ભી દૃષ્ટિકા વિષય નહીં. આહાહા..! નય તો જ્ઞાનકા અંશ હૈ ઔર ભગવાન તો અનંત સંપદાસે ભરા પડા ભગવાન હૈ. આહાહા..! યહ કહતે હૈં, '**द्रव्यदृष्टि करनेसे ही...**' વસ્તુકી દૃષ્ટિ કરનેસે હી. હી. એક હી બાત. કથંચિત્ સાધક દૂસરા ઔર કથંચિત્ દૂસરા માર્ગ, ઐસા કુછ નહીં. કોઈ કહતે હૈં ન? કથંચિત્ વ્યવહાર માર્ગ ભી હૈ. વ્યવહાર હૈ સહી, વ્યવહાર હૈ સહી, વ્યવહારનય હૈ તો વિષય હૈ સહી, પરંતુ ઉસસે આત્માકા લાભ હો, ઐસા કિંચિત્ ભી નહીં હૈ. આહાહા..! દો નયકા વિષય તો અનાદિઅનંત હૈ.

પર્યાય હૈ ન. પર્યાય વ્યવહારનયકા વિષય હૈ. હો, પરંતુ ઉસકા આશ્રય કરને લાયક નહીં. આહાહા..! આશ્રય કરને લાયક તો ત્રિકાલી ભગવાન (હૈ).

'**શુદ્ધ પર્યાયકી દૃષ્ટિ કરનેસે ભી આગે નહીં બઢા જા સકતા.**' આહાહા..! ક્યા કહા? ૩૨૧ હૈ ન? '**શુદ્ધ પર્યાયકી દૃષ્ટિ કરનેસે ભી આગે નહીં બઢા જા સકતા.**' શુદ્ધ પર્યાય સિદ્ધકી હૈ, વહ પ્રગટ હોતી હૈ, ઉસસે આગે જા નહીં સકતા. પયર્યાયમેં ઉસસે આગે જા નહીં સકતા. દ્રવ્ય તો હૈ વહ હૈ. દ્રવ્ય તો અનંત-અનંત સંપદાસે ભરપૂર (હૈ). તો ભી સિદ્ધદશાકે આગે બઢ જાતા હૈ, ઐસા નહીં હૈ. સિદ્ધદશા પ્રગટ હુયી સો હુયી, ઉસસે વિશેષ દ્રવ્યમેં બહુત ભરા હૈ તો સિદ્ધદશાસે આગે કુછ વિશેષ આનંદ આયેગા, ઐસા હૈ નહીં. આહાહા..!

અરે..! કિતનોંકો તો ઐસા લગે, યહ ક્યા હૈ? બાપૂ! પ્રભુકે વચન યહ હૈ. આહા..! ભગવાન! સીમંધર ભગવાન વિરાજતે હૈં. ઉનકે યહ વચન હૈં. મહાવિદેહસે બહિન આયે હૈં. આહાહા..! વહાંસે આનેકે બાદ છોટી ઉમ્રસે વહાંકે સંસ્કાર યાદ આતે થે.

યહાં કહતે હૈં, કિ '**શુદ્ધ પર્યાયકી દૃષ્ટિસે ભી આગે નહીં બઢા જા સકતા.**' યહ ક્યા કહતે હૈં? દ્રવ્યમેં અનંત સંપદા ઔર અનંત-અનંત શક્તિ એવં સામર્થ્ય હૈ. ફિર સિદ્ધદશાકે બાદ ભી આગે બઢતે જાતે હૈં કિ નહીં? સિદ્ધદશા હોનેકે બાદ ભી આનંદ ઔર સુખ બઢતા હૈ કિ નહીં? નહીં. બસ, પૂર્ણ હો ગયા. સિદ્ધદશા પૂર્ણ હો ગયી. ઉસસે આગે બઢતે નહીં. દ્રવ્ય પરિપૂર્ણ પડા હૈ. ઉસ વક્ત ભી દ્રવ્ય તો પરિપૂર્ણ પડા હૈ. ફિર ભી ઉસકે બાધ આગે નહીં બઢતા. આહાહા..! '**શુદ્ધ પર્યાયકી દૃષ્ટિસે ભી...**' આહાહા..! ક્યા કહતે હૈં? રાગ ઔર પુણ્ય, દયા, મૈં જગતકા કલ્યાણ કરું, વહ વિકલ્પ તો હૈ હી નહીં, પરંતુ જો સિદ્ધદશા પ્રગટ હુયી ઉસસે ભી આગે નહીં બઢા જા સકતા. પર્યાયમેં ઉસસે આગે નહીં બઢા જા સકતા. પૂર્ણાનંદકા નાથ જહાં પર્યાયમેં પૂર્ણ રૂપસે પ્રગટ હુઆ, પર્યાય રૂપસે, દ્રવ્ય તો દ્રવ્ય હૈ. ફિર સિદ્ધદશાસે આગે બઢના, દ્રવ્યમેં બહુત ભરા હૈ તો સિદ્ધસે ભી આગે શુદ્ધતા બઢતી જાતી હૈ, ઐસા હૈ નહીં. આહાહા..! શબ્દ ઐસા હૈ ન.

'**દ્રવ્યદૃષ્ટિમેં માત્ર...**' આહાહા..! વસ્તુ ત્રિકાલી ભગવાન ચારોં ઓરસે ચિંતાકો છોડ દે, ભગવાન પરમાત્મા પૂર્ણ પડા હૈ, ઉસ પર દૃષ્ટિ લગા દે. જહાં નય, નિક્ષેપ ઔર પ્રમાણ ભી, આચાર્ય કલશમેં કહતે હૈં, વહાં નય, નિક્ષેપ ઔર પ્રમાણ તો દિખતે નહીં, આહાહા..! પરંતુ હમ અનુભવ કરતે હૈં, ઐસા ભી દિખતા નહીં. અનુભવ કરતે હૈં. આહાહા..! લેકિન ઉસ દેખનેકે લિયે વહાં રુકતે નહીં. આહાહા..! યાદ કર-

કરકે વહાં રુકના ઐસા નહીં. આહાહા..! ઐસી બાત હૈ, પ્રભુ! બાત તો સૂક્ષ્મ હૈ. થોડે શબ્દમેં ઇતના હૈ.

'**द्रव्यदृष्टिमें मात्र शुद्ध अखंड द्रव्यसामान्यका ही स्वीकार होता है.**' દ્રવ્યદૃષ્ટિમેં.. કોઈ ઐસા કહે કિ સિદ્ધપદકી નિર્મલ પર્યાયસે ભી બઢ જાયેગા, ઐસા હૈ નહીં. '**द्रव्यदृष्टिमें मात्र शुद्ध अखंड द्रव्यसामान्यका ही स्वीकार होता है.**' દ્રવ્યદૃષ્ટિસે માત્ર. પર્યાય ભી નહીં. આશ્રય લેનેવાલી તો પર્યાય હૈ. ઉસકી દૃષ્ટિ હૈ વહ તો પર્યાય હૈ. પરંતુ વહ પર્યાય, '**द्रव्यदृष्टिमें मात्र शुद्ध अखंड द्रव्यसामान्य..**' જો ત્રિકાલ ભગવાન, વિશેષ ભી નહીં. વિશેષ તો નિર્ણય કરતા હૈ. વિશેષ તો અનુભવ કરતા હૈ. વિશેષ બિના તો સામાન્ય હોતા નહીં. આહાહા..! સામાન્ય ઔર વિશેષ, દો તો ઉસકા ત્રિકાલ સ્વભાવ હૈ. સામાન્ય વિશેષ બિના હોતા નહીં, વિશેષ સામાન્ય બિના હોતા નહીં. દોનોં ચીજ વસ્તુકી ચીજ હૈ. ભગવાનને બનાયી હૈ ઇસલિયે કહા હૈ, ઐસા હૈ નહીં. ઐસી વસ્તુ અનાદિસે અકારણરૂપ થી. છહ ઢાલામેં આતા હૈ, યહ ચૌદહ્ બ્રહ્માંડ અકારણરૂપ હૈ, કિસીને બનાયા નહીં. ઐસે હી સત્ અનાદિસે (હૈ). આહાહા..!

ઉસમેં '**द्रव्यसामान्यका ही स्वीकार होता है.**' સબ છોડકર આહાહા..! એક દ્રવ્યસામાન્યકા સ્વીકાર હૈ. પર્યાયકા ભી સ્વીકાર નહીં. વહ તો ઠીક કહા, લેકિન આત્મામેં ઇતની સંપદા હૈ, અનંત-અનંત સિદ્ધપર્યાયસે ભી કોઈ વિશેષ પર્યાય હોગી કિ નહીં? પ્રભુ! બસ! સિદ્ધપર્યાય ફિર બઢે, વહ તીન કાલમેં બઢતી નહીં. દેખો! યહ બહિનકે વચન! સિદ્ધદશાકે બાદ ભલે પૂર્ણાનંદકા નાથ અનંત આનંદ ઔર અનંત શાંતિ પડી હૈ, પરંતુ સદ્ધદશાકે બાદ શુદ્ધિ બઢે ઐસા હૈ નહીં. પૂર્ણ શુદ્ધિ હો ગયી. આહાહા..! ૩૨૧ હુઆ ન? બાદમેં કૌન-સા હૈ? ૩૨૩. લિખ લિયા હૈ?

जिसने शांतिका स्वाद चख लिया हो उसे राग नहीं पुसाता. वह परिणतिमें विभावसे दूर भागता है. जैसे एक ओर बर्फका ढेर हो और दूसरी ओर अग्नि हो तो उन दोनोंके बीच खडा हुआ मनुष्य अग्निसे दूर भागता हुआ बर्फकी ओर ढलता है, उसी प्रकार जिसने थोडा भी सुखका स्वाद चखा है, जिसे थोडी भी शांतिका वेदन वर्त रहा है ऐसा ज्ञानी जीव दाहसे अर्थात् रागसे दूर भागता है एवं शीतलताकी ओर ढलता है. **३२३.**

૩૨૩. '**जिसने शांतिका स्वाद चख लिया हो...**' આહાહા..! જિસને સમ્યગ્દર્શનમેં શરૂઆતકે સમ્યગ્જ્ઞાનમેં આત્માકા સ્વાદ ચખ લિયા.. આહાહા..! ભગવાન ત્રિલોકનાથકા...

ધ્રુવકા સ્વાદ નહીં, હાં! સ્વાદ તો પર્યાયમેં આતા હૈ. ધ્રુવ પર દૃષ્ટિ પડતી હૈ તો દૃષ્ટિમેં સ્વાદ આતા હૈ, ધ્રુવમેં નહીં. પ્રવચનસાર, ૧૭૨ ગાથામેં તો વહાં તક કહા, કિ વેદન આયા વહી મૈં તો આત્મા હૂં. ધ્રુવ-ધ્રુવકા હમેં ક્યા કામ? ૧૭૨ ગાથા. ૨૦વાં બોલ હૈ. પ્રવચનસાર. મુજે તો પ્રત્યભિજ્ઞાન (અર્થાત્) જો (કલ) થા વહી આજ હૈ, ઐસે દ્રવ્યકે આલિંગન બિના, દ્રવ્યકે આલિંગન બિના, દ્રવ્યકે સ્પર્શ બિના.. આહાહા..! ૨૦વાં બોલ હૈ. મુજે તો વેદન હોતા હૈ વહી મૈં આત્મા હૂં. કહો, એક ઓર દ્રવ્યકા માહાત્મ્ય, એક ઓર કહે કિ વેદન હૈ વહી મૈં આત્મા હૂં. મુજે તો વેદનમેં આયા વહ આત્મા હૂં. ભલે આયા ધ્રુવમેંસે. પરંતુ આયા વેદન. આહાહા..! ૧૭૨મેં હૈ. પ્રવચનસાર.

મુમુક્ષુ :- પર્યાયકો આત્મા કહા?

ઉત્તર :- પર્યાયકો હી આત્મા કહા. સચ્ચી બાત. યહી મૈં હૂં. યહાં હૈ પ્રવચનસાર? પ્રવચનસાર નહીં હોગા. હૈ? યહ હૈ? હાં, પ્રવચનસાર (હૈ). ક્યા કહતે હૈં? દેખો!

'**લિંગ અર્થાત્...**' લિંગ અર્થાત્ યહાં ગુજરાતી હૈ. '**પ્રત્યભિજ્ઞાનકા કારણ...**' પ્રત્યભિજ્ઞાનકા કારણ અર્થાત્ કલ થા વહ યહ હૈ, યહ હૈ, યહ હૈ. યહ.. યહ.. યહ.. ત્રિકાલ ધ્રુવ રહેગા. '**પ્રત્યભિજ્ઞાનકા કારણ ઐસા જો ગ્રહણ અર્થાત્ અર્થાવબોધ સામાન્ય...**' અર્થાત્ પદાર્થકિ જ્ઞાનકા સામાન્યપના જો ત્રિકાલી. વહ '**જિસકે નહીં હૈ...**' આહાહા..! ઈતના દૃષ્ટિકા જોર દ્રવ્યમેં ઔર યહાં કહે કિ દ્રવ્ય નહીં હૈ. મૈં દ્રવ્યકો છૂતા નહીં. મુજે તો આનંદકા વેદન આતા હૈ, વહ મૈં હૂં. દેખો! '**વહ અલિંગગ્રહણ હૈ; ઈસપ્રકાર 'આત્મા દ્રવ્યસે નહીં આલિંગિત..**'' આહાહા..! પ્રભુ! ઉસકી વેદનકી જો પર્યાય હૈ, વહ પર્યાય દ્રવ્યકો આલિંગન કરતી નહીં. આહાહા..! ગજબ બાત હૈ, ભાઈ! પાઠ હૈ ન? દેખો! ૨૦વાં બોલ.

'**લિંગ અર્થાત્ પ્રત્યભિજ્ઞાનકા કારણ ઐસા જો ગ્રહણ અર્થાત્ અર્થાવબોધ સામાન્ય...**' દ્રવ્ય વહ '**જિસકે નહીં હૈ...**' દ્રવ્ય જિસે નહીં હૈ. આહાહા..! એક ઓર દ્રવ્યકી બાત, એક ઓર કહે, દ્રવ્ય નહીં હૈ. એક ઓર કહે, દ્રવ્ય નહીં હૈ. કિસ અપેક્ષાસે? '**વહ અલિંગગ્રહણ હૈ. ઈસપ્રકાર 'આત્મા દ્રવ્યસે નહીં આલિંગિત ઐસી શુદ્ધ પર્યાય હૈ' ઐસે અર્થકી પ્રાપ્તિ હોતી હૈ.**' અલિંગગ્રહણમેંસે ઐસા અર્થ નિકલતા હૈ. અલિંગગ્રહણ. લિંગ નામ સામાન્ય દ્રવ્ય, ઉસકે સ્પર્શ બિના પર્યાય જો હોતી હૈ વહ મૈં હૂં. આહાહા..! ૨૦વાં બોલ હૈ, પ્રવચનસાર. સબકા વાંચન હો ગયા હૈ, વ્યાખ્યાન હો ગયા હૈ. ચાર મહિનેમેં હુએ હૈં. મુંબઈસે છપેંગે. આહાહા..!

'**શુદ્ધ પર્યાયકી દૃષ્ટિસે ભી આગે નહીં બઢા જા સકતા.**' વહ નહીં. ૩૨૩.

'**જિસને શાંતિકા સ્વાદ ચખ લિયા હો ઉસે રાગ નહીં પુસાતા.**' આહાહા..! જિસને અંતર ભગવાન શાંતિકા સ્વાદ જિતના આયા, દ્રવ્ય સ્વભાવકા પર્યાયમેં અનુભવ આયા ઉસકો.. આહાહા..! રાગ નહીં સુહાતા. ચાહે તો તીર્થંકર ગોત્રકા રાગ હો, ચાહે તો ભગવાનકી ભક્તિકા રાગ હો, વહ રાગ નહીં સુહાતા. આહાહા..! રાગ સુખરૂપ નહીં લગતા. આહા..! રાગ આતા હૈ. જબ તક વીતરાગ ન હો તબ તક સાધકકો રાગ આતા હૈ, લેકિન રાગ સુહાતા નહીં. આહાહા..! ઐસી બાત. આહા..!

'**વહ પરિણતિમેં...**' ઉસકી પરિણતિમેં સાધકજીવકી પરિણતિમેં '**વિભાવસે દૂર ભાગતા હૈ.**' આહા..! ભગવાન આત્માકી પરિણતિ જહાં હુયી, અવસ્થા, નિર્મલ આનંદકી જહાં દશા હુયી, આહા..! વહ વિભાવસે દૂર ભાગતા હૈ. વિભાવકી ઓર જાતા હી નહીં. ઉસકા જ્ઞાન હો જાતા હૈ. પરંતુ વિભાવકી ઓર ઉસકા ઉપયોગ ભી નહીં જાતા હૈ. આહાહા..! ફિર ભી વિભાવકા જ્ઞાન હોતા હૈ. ઉપયોગ ન હાય તો ભી જ્ઞાનકા સ્વભાવ ઉસ સમય અપનેકો ઔર પરકો જાનનેકા પર્યાયકા સ્વભાવ હૈ તો સ્વપરપ્રકાશક જ્ઞાન હોતા હૈ. ઉપયોગ ન રખે તો ભી. અપના સ્વભાવ હૈ સ્વપરપ્રકાશક પર્યાય. આહાહા..! '**વિભાવસે દૂર ભાગતા હૈ.**'

'**જૈસે એક ઓર બર્ફકા ઢેર હો...**' એક ઓર બર્ફકા ઢેર (પડા હો) '**ઔર દૂસરી ઓર અગ્નિ હો તો ઉન દોનોંકે બીચ ખડા હુઆ...**' દોનોંકે બીચ ખડા હુઆ '**મનુષ્ય અગ્નિસે દૂર ભાગતા હુઆ બર્ફકી ઓર ઢલતા હૈ,...**' ઝુકતા હૈ. આહાહા..! અગ્નિ ઔર બર્ફ દો બાજુ હોં. બીચમેં ખડા હૈ. તો અગ્નિસે દૂર ભાગતા હૈ, બર્ફકી ઓર ઢલતા હૈ. વૈસે ભગવાન સાધકદશા.. આહાહા..! એક ઓર નિર્મલ દશા હૈ, એક ઓર નિર્મલ દશાકા બર્ફકા ઢેર હૈ, એક ઓર રાગકા વિકલ્પ હૈ. દોનોંકે બીચ ખડા હૈ. આહાહા..! સાધક ચૌથે, પાંચવે, છઠ્ઠેમેં. આહાહા..! તો ભી, અગ્નિ ઔર બર્ફકે બીચ ખડા હુઆ (મનુષ્ય) અગ્નિસે હટકર બર્ફકી ઓર જાતા હૈ. વૈસે ભગવાન આત્મા આત્માકે સમ્યગ્દર્શનમેં જ્ઞાનકા સ્વાદ આયા, વહાં રાગ આતા હૈ, પૂર્ણ વીતરાગ નહીં હૈ તો, વહ રાગ અગ્નિ સમાન હૈ. વહાંસે ભાગકર આત્માકી શાંતિકી ઓર આતા હૈ. આહાહા..! '**દૂર ભાગતા હુઆ બર્ફકી ઓર ઢલતા હૈ,...**'

'**ઉસી પ્રકાર જિસને થોડા ભી સુખકા સ્વાદ ચખા હૈ,...**' સમ્યગ્દર્શનમેં-અનુભૂતિમેં થોડા હી (સ્વાદ આયા હૈ). ચૌથે ગુણસ્થાનમેં અનુભૂતિમેં આત્માકે આનંદકા સ્વાદ થોડા ચખા હૈ. આહા..! સ્વાદ ચખા હૈ. '**જિસે થોડી ભી શાંતિકા વેદન વર્ત રહા હૈ...**' જિસે થોડી ભી શાંતિકા વેદન વર્ત રહા હૈ. '**ઐસા જ્ઞાની જીવ દાહસે અર્થાત્ રાગસે દૂર ભાગતા હૈ...**' રાગકો દાહ કહા હૈ ન? રાગ આગ દાહ દહૈ સદા. છહ

ઢાલામેં હૈ. રાગ આગ દાહ દહૈ સદા. યહાં રાગસે ધર્મી (દૂર) ભાગતા હૈ, કહતે હૈં. ભાગનેકા અર્થ ઉસકા પ્રયત્ન-વૃત્તિ આત્માકી ઓર હૈ. દ્રવ્યકી ઓર ઝુકતા હૈ. હૈ રાગ, આતા હૈ. વીતરાગ ન હો તબતક આતા હૈ. રાગ ન હો સાધકકો (ઐસા નહીં હૈ). સાધક હૈ વહાં બાધક આતા હૈ. મિથ્યાદષ્ટિકો પૂર્ણ દુઃખી, પૂર્ણ વિકારી. સિદ્ધ પૂર્ણ સુખી, પૂર્ણ નિર્વિકારી. આહાહા..! સાધક આનંદ ઔર રાગ-દુઃખ દોનોંમેં હૈ. પૂર્ણ આનંદ નહીં, ઈતના રાગ હૈ. પરંતુ રાગકી ઓર નહીં ઝુકતા. પુરુષાર્થ શાંતિકી ઓર, સ્વભાવકી ઓર, દ્રવ્યકી ઓર ઢલતા હૈ. આહાહા..! ઐસા માર્ગ સમજના મુશ્કિલ પડે.

'**દાહસે અર્થાત્ રાગસે દૂર ભાગતા હૈ એવું શીતલતાકી ઓર ઢલતા હૈ.**' શીતલતાકી ઓર ઢલતા હૈ. અપના ભગવાન શીતલતા, શાંતિ.. શાંતિ.. શાંતિ.. શાંતિ.. જિસમેં આકુલતાકા, ગુણ-ગુણી ભેદકે વિકલ્પકી આકુલતા ભી નહીં, ગુણ-ગુણી ભેદકા વિકલ્પ ઔર ગુણ એવં યહ પર્યાય, ઐસા લક્ષ હોતા હૈ તો વિકલ્પ આતા હૈ. વહ વિકલ્પ ભી અશાંતિ હૈ. પ્રભુમેં શાંતિ પ્રગટ હુયી હૈ તો શાંતિકી ઓર ઝુકતા હૈ. શાંતિકી ઓર ઝુકતા હૈ. સાધકકા ઝુકાવ શાંતિકી ઓર હૈ. સાધકકા ઝુકાવ રાગકી ઓર નહીં હૈ. ફિર ભી રાગ આતા હૈ. ફિર ભી રાગકા જ્ઞાન કરતે હૈં, ઐસા કહનેમેં આતા હૈ. વાસ્વતમં તો વહ જ્ઞાનકા જ્ઞાન કરતા હૈ. જ્ઞાનકા વહી સ્વભાવ હૈ. રાગ આયા ઈસલિયે રાગકા જ્ઞાન હુઆ ઐસે નહીં. વહ જ્ઞાનકા સ્વભાવ ઉસ સમયકા ઈતના હૈ કિ અપનેકો જાને ઔર રાગકો જાને. રાગકી હયાતી હૈ ઈસલિયે જ્ઞાન હુઆ, ઐસા ભી નહીં. આહાહા..! દોનોંકા જ્ઞાન ઉસી સમય પ્રગટ હોનેકા સ્વતઃ કર્તા, કર્મ, કરણ ષટ્કારકસે પરિણતિ ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહા..! સાધકકો શાંતિકા, સમકિતકા થોડા અનુભવ હુઆ ઉસમેં જો પર્યાય ષટ્કારકરૂપ પરિણમતિ હૈ, ઉસકે કર્તાકા લક્ષ્ય સ્વદ્રવ્યકી પર ઝુકતા હૈ. રાગ આતા હૈ, લેકિન ઉસ ઓર ઝુકતા નહીં. આહાહા..! ઐસા માર્ગ હૈ. પહલે તો સમજ કરની મુશ્કિલ પડે. આહાહા..! ઔર યહ કિયે બિના પ્રભુ! કિસી ભી પ્રકારસે જન્મ-મરણકા અંત આયે ઐસા નહીં હૈ. જન્મ ઔર મરણકા અંત.. ભલે એકેન્દ્રિય, દો ઈન્દ્રિય, તીન ઈન્દ્રિયમેં મા-બાપ નહીં હોતે, ફિર ભી જન્મ તો હૈ ન. મનુષ્ય ઔર તિર્યંચમેં જન્મમેં મા-બાપ હોતે હૈં. દેવમેં મા-બાપ હોતે નહીં. લેકિન જન્મ તો હૈ ન. નારકીમેં મા-બાપ હોતે નહી, લેકિન જન્મ તો હૈ ન. નારકીમં મા-બાપ નહીં હૈ, પરંતુ જન્મ તો હોતા હૈ ન. એકેન્દ્રિયમેં મા-બાપ નહીં હૈ, ફિર ભી જન્મ તો હોતા હૈ ન. આહાહા..! યે જન્મ-મરણકા દુઃખ, ઉસસે જ્ઞાની ભાગતે હૈં. આહાહા..! અંતરમેં શાંતિ.. શાંતિ.. શાંતિ.. દૂસરી ઓરકા

ઝુકાવ (નહીં હૈ).

એક આતા હૈ, પ્રવચનસાર. ભગવાનકી સ્તુતિમેં... '**एवं खु णाणिणो सारं**' હમારે ગુરુ કહતે થે, લેકિન ઊલટા કહતે થે. '**एवं खु णाणिणो सारं जं न हिंसइ किंचणम**'. કિસી ભી પ્રાણીકા ઘાત નહીં કરના, વહ બાત કરતે થે. ઐસા અર્થ નહીં હૈ. '**एवं खु णाणिणो सारं**' જ્ઞાનીકા સાર વહ હૈ કિ '**जं न हिंसइ किंचणम**'. રાગકા અંશ કરકે ભી આત્માકી હિંસા હોતી હૈ. આહાહા..! '**एवं खु**' '**एवं खु**' અર્થાત્ નિશ્ચય. '**णाणिणो सारं**' હમારે સંપ્રદાયકે ગુરુ થે. શાંત થે, બહુત કષાય મંદ, બ્રહ્મચારી થે. પરંતુ દૃષ્ટિમેં બિલકુલ વિપરીતતા. ઈસકા ઐસા અર્થ કરતે થે. શાંતિસે કરતે થે, હાં! ઉદ્ધત નહીં. લેકિન યહ વસ્તુ નહીં મિલી. '**एवं खु णाणिणो सारं जं न हिंसइ किंचणम**' કિસીકા ઘાત નહીં કરના. આહાહા..! '**एवं खु णाणिणो सारं जं न हिंसइ किंचणम, अहिंसा समयं चेव**' સમય અર્થાત્ સિદ્ધાંતકા સાર પરકો ઘાત નહીં કરના, યહ સિદ્ધાંતકા સાર હૈ. અહિંસા. ઐસા કહતે થે. '**अहिंसा समयं चेव एयावत्त वियाणिया**' પરકી થોડી ભી હિંસા ન કરની, સો અહિંસા પૂરે સિદ્ધાંતકા સાર હૈ. યહ જાના ઉસને સબ જાન લિયા. આહાહા..! ઐસા હૈ નહીં.

યહાં તો '**एवं खु णाणिणो सारं जं न हिंसइ किंचणम**' રાગકે અંશકી ઉત્પત્તિ નહીં કરતે. આહાહા..! '**एवं खु णाणिणो सारं जं न हिंसइ किंचणम, अहिंसा समयं चेव**' રાગકી અનુત્પત્તિ ઔર શાંતિકી ઉત્પત્તિ, વહ અહિંસા. યહ સમયકા સિદ્ધાંતકા સાર હૈ. '**अहिंसा समयं चेव**' અહિંસા, યહ અહિંસા, હાં! પરકી છકાયકી અહિંસા કહતે હૈં, પરંતુ છકાયમેં પ્રભુ! તૂ હૈ કિ નહીં? છ કાયકી હિંસા નહીં કરના. લેકિન છકાયમેં તૂ હૈ કિ નહીં? તો તેરી હિંસા નહીં કરના ઉસકા અર્થ ક્યા? આહાહા..! '**समयं चेव**' રાગકી ઉત્પત્તિ નહીં કરના ઔર અરાગી આત્મદશા ઉત્પન્ન કરના, યહ સમસ્ત સિદ્ધાંતકા સાર હૈ. નિર્મલ દશા ઉત્પન્ન કરની સાર હૈ. દૃષ્ટિકા વિષય ક્યા, યહ તો ઉસમેં નહીં હૈ. પર્યાયકી વ્યાખ્યા હૈ. આહાહા..!

'**एयावत्त वियाणिया**' જિસને ઇતના જાના ઉસને સબ જાના, ઐસા કહતે થે. પર એકેન્દ્રિય જીવ, હરિતકાયકો ભી ન મારના, ઉસને સબ જાના. ઐસા હૈ નહીં. કિસીકી હિંસા આત્મા કર સકતા નહીં. કિસીક દયા પાલ સકતા નહીં. એક દ્રવ્ય દૂસરે દ્રવ્યકો છૂતા નહીં. આહાહા..! તેરી અહિંસા રાગકી અનુત્પત્તિ વહ તેરી અહિંસા. રાગકી ઉત્પત્તિ, વહ તેરી હિંસા. આહાહા..! યહ માર્ગ હૈ. પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપયમેં હૈ. અમૃતચંદ્રાચાર્ય પુરુષાર્થસિદ્ધિમેં રખા હૈ કિ પરકી દયાકા ભાવ.. પાઠ હૈ, હિંસા હૈ. ઐસા પાઠ હૈ. પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય. પરકી દયાકા ભાવ હિંસા હૈ. ક્યોંકિ પર-

ઓરકે લક્ષ્યમેં રાગ આયા. રાગમેં આત્માકે સ્વભાવકા ઘાત હુઆ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- કોઈ દયા નહીં કરેંગે.

ઉત્તર :- કૌન કરતા હૈ? કર હી નહીં સકતા. સેઠાઈ નહીં કર સકતા. વહાં દુકાન પર સેઠાઈ કરતે હૈં ન. આહાહા..! વહ નહીં કર સકતા, ઐસા કહતે હૈં. ભૈયા! તૂ કર સકતા હૈ તો રાગ-દ્વેષ અથવા મિથ્યાત્વ અથવા સમ્યક્ અથવા વીતરાગતા. ઈસકે અલાવા કુછ નહીં કર સકતા. કઠિન પડે જગતકો, લેકિન સત્ય તો યહ હૈ. યહાં વહી કહા હૈ ન. આહા..!

'**શાંતિકા વેદન વર્ત રહા હૈ ઐસા જ્ઞાની જીવ દાહસે અર્થાત્ રાગસે દૂર ભાગતા હૈ એવં શીતલતાકી ઓર ઢલતા હૈ.**' આહાહા..! ૩૨૩ પૂરા હુઆ ન? અબ કૌન-સા હૈ? ૩૨૯.

મુનિરાજ બારંબાર નિર્વિકલ્પરૂપસે ચૈતન્યનગરમેં પ્રવેશ કરકે અદ્‌ભુત ઋદ્ધિકા અનુભવ કરતે હૈં. ઉસ દશામેં, અનંત ગુણોંસે ભરપૂર ચૈતન્યદેવ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારકી ચમત્કારિક પર્યાયોંરૂપ તરંગોંમેં એવં આશ્ચર્યકારી આનંદતરંગોંમેં ડોલતા હૈ. મુનિરાજ તથા સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવકા યહ સ્વસંવેદન કોઈ ઔર હી હૈ, વચનાતીત હૈ. વહાં શૂન્યતા નહીં હૈ, જાગૃતરૂપસે અલૌકિક ઋદ્ધિકા અત્યંત સ્પષ્ટ વેદન હૈ. તૂ વહાં જા, તુજે ચૈતન્યદેવકે દર્શન હોંગે. ૩૨૯.

૩૨૯. તુમ્હારી ભાષા ક્યા હૈ? તીનસૌ ઉનતીસ. આહાહા..! '**મુનિરાજ બારંબાર નિર્વિસકલ્પરૂપસે ચૈતન્યનગરમેં પ્રવેશ કરકે અદ્‌ભુત ઋદ્ધિકા અનુભવ કરતે હૈં.**' યહ મુનિ. પંચ મહાવ્રત પાલતે હૈં, સમિતિ, ગુપ્તિ પાલતે હૈં, શિષ્ય બનાતે હૈં, સમકિતકી રક્ષા કરતે હૈં, (ઐસા નહીં કહા હૈ). આહાહા..! '**મુનિરાજ બારંબાર નિર્વિકલ્પરૂપસે ચૈતન્યનગરમેં પ્રવેશ કરકે અદ્‌ભુત ઋદ્ધિકા અનુભવ કરતે હૈં.**' ભાઈકા પ્રશ્ન થા ન? વહ યહાં આયા. '**ઉસ દશામેં, અનંત ગુણોંસે ભરપૂર ચૈતન્યદેવ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારકી ચમત્કારિક પર્યાયોંરૂપ તરંગોંમેં...**' આહાહા..! દ્રવ્ય પર ઝુકાવ હોનેસે મુનિરાજકો નિર્વિકલ્પ દશામેં... આહાહા..! ઉસ દશામેં '**અનંત ગુણોંસે ભરપૂર ચૈતન્યદેવ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારકી ચમત્કારિક પર્યાયોંરૂપ...**' આહાહા..! આનંદ, શાંતિ, સ્વચ્છતા, પ્રભુતા.. આહાહા..! નિષ્કલંકતા, અતીન્દ્રિય આનંદકા ખેલ ઉસ સમયમેં, અનંત ગુણકી વ્યક્તતા ચમત્કારિક પ્રગટ હોતી હૈ. અનંત ગુણોંકી શક્તિ. આહા..! '**ચમત્કારિક પર્યાયોંરૂપ તરંગોંમેં એવં આશ્ચર્યકારી આનંદતરંગોંમેં ડોલતા હૈ.**' મુનિરાજ તો ઈસકો કહેં.

આહાહા..!

અતીન્દ્રિય આનંદ જિનકો ખુલ ગયા હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદ તો સમકિતમેં ખુલા હૈ, પરંતુ મુનિકો તીન કષાયકા અભાવ હોકર અતીન્દ્રિય આનંદકા ગંજ આ ગયા હૈ. સમયસાર પાંચવી ગાથામેં કહા. કુંદકુંદાચાર્ય મુનિ થે. પ્રચુર સ્વસંવેદન મેરા વૈભવ હૈ, ઐસા કહતે હૈં. મહાવ્રત આદિ મેરા વૈભવ નહીં. પ્રચુર સ્વસંવેદન મેરા વૈભવ હૈ. ઈસ વૈભવસે મૈં સમયસાર કહૂંગા. આહાહા..! મુનિરાજ ઐસા કહતે હૈં. હમારા નિજ વૈભવ પ્રચુર. પ્રચુર ક્યોં લિયા? કિ સમકિતીકો ભી અંશ તો આતા હૈ. ઔર પાંચવે ગુણસ્થાનમેં ઉસસે વિશેષ આનંદ આતા હૈ. મુનિકો તો પ્રચુર હોતા હૈ. આહાહા..! પ્રચુર અર્થાત્ બહુત. આનંદકી બાઢ આ જાતી હૈ. ભરમાર આનંદ.. આનંદ.. આનંદ. રાગ આતા હૈ, લેકિન ઉસ રાગ પર નજર નહીં હૈ. આહા..! ઐસા અનુભવ કરતે હૈં. અદ્ભુત ઋદ્ધિકા અનુભવ કરતે હૈં.

'**ઉસ દશામેં અનંત ગુણોંસે ભરપૂર ચૈતન્યદેવ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારકી ચમત્કારિક પર્યાયોંરૂપ તરંગોંમેં એવં આશ્ચર્યકારી આનંદતરંગોંમેં ડોલતા હૈ.**' આહાહા..! મુનિપના બાપૂ! અલૌકિક હૈ. આહાહા..! જિસમેં અતીન્દ્રિય આનંદકા દરિયા છૂટા હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદકા દરિયા ભગવાન. આહાહા..! વહ ઉછાલા મારતા હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદસે ભરા પડા ભગવાન મુનિરાજકો પર્યાયમેં ઉસકા ઉછાલા (આતા હૈ), બાઢ આતી હૈ, આનંદકા ઉછાલા આતા હૈ. અતીન્દ્રિય આનંદકી. આહા..! '**મુનિરાજ તથા સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવકા યહ સ્વસંવેદન કોઈ ઔર હી હૈ,...**' આહાહા..! સ્વસંવેદન કોઈ ઔર જાતિકા હૈ. '**વચનાતીત હૈ.**'

'**વહાં શૂન્યતા નહીં હૈ.**' સ્વસંવેદન વિકલ્પસે શૂન્ય હૈ, પરંતુ સ્વભાવસે શૂન્ય નહીં હૈ. વિકલ્પસે શૂન્ય હો ગયા. આહાહા..! પરંતુ સ્વભાવસે અશૂન્ય હૈ. સ્વભાવકે અસ્તિત્વકા દલ પ્રગટ હુઆ હૈ. આનંદકે તરંગ ઉઠતે હૈં. આહાહા..! '**જાગૃતરૂપસે અલૌકિક ઋદ્ધિકા અત્યંત સ્પષ્ટ વેદન હૈ.**' મુનિકો તો જાગૃતરૂપસે ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદકા ખજાના ખુલ ગયા હૈ. ખજાના ખુલ ગયા હૈ, કપાટ ખુલ ગયા હૈ. આહાહા..! રાગકી એકતામેં તાલા માર દિયા થા. ભગવાનકી ઋદ્ધિકો રાગકી એકતામેં તાલા માર દિયા થા, વહ ખુલ ગયા. આહાહા..! રાગકી એકતા ટૂટકર ઋદ્ધિકી એકતા હો ગયી. '**જાગૃતરૂપસે અલૌકિક ઋદ્ધિકા અત્યંત સ્પષ્ટ વેદન હૈ.**' આહાહા..! પ્રભુ! '**તૂ વહાં જા, તુજે ચૈતન્યદેવકે દર્શન હોંગે.**' યહ અંતિમ બાત કહી.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)